

χώρας των, οι 'Αμερικανοί εθνικιστά αποκρούουν έντονος τας μισήσεις δεσμεύσεις και περιττοκίας, αι οποία, κατά την γνώμη των, θ' απέβησαν εις όφελος τών άσθενεστέρων εθνών του άμαρτωλού παλαιού κόσμου. Οι δε περισσότερον εφάνταστοι προβλέπον άκόμη και «προληπτικών» κατά της 'Αμερικής πόλεμον, άποσκοπούντα να καταστρέψη την εθμηρίαν των και να άνακόνη την παγκόσμιον οικονομικήν των επέκτασιν. Έξ ου, το δξήμωρον φαινόμενον ενός λαού, ό οποίος έναβρύνεται διά την φιλειργηκότητα και τόν ιδεαλισμόν του, και όμως κολιουσιργεί προκειμένον να όργανωθή και να θεσμοποιηθή το μεταπολεμικόν ειρημιστικόν ρεύμα και να τεθή τέγμα εις την μέχρη τουδε έικρατήσαν διεθνή άναρχίαν.

Χαρακτηριστικόν προΐον της κατ' έξοχήν άμερικανικής αυτής αντιμετώπισεως τοδ προβλήματος της παγκοσμίου ειρήνης εινε ή θεωρία της «επιτηρώσεως» (oulawry) τοδ πόλεμον, ή όποία άπεκροσταλλόθη διπλωματικώς εις το «σύμφωνον Κέλλογκ». Αι βασικάί ιδέαι τοδ συμφώνου έξετέθησαν εις ένα ιστορικόν ψήφισμα, ύποβλήθην εις την γερούσιαν, τόν Φεβρουάριον τοδ 1923, ύπό τοδ γερούσιαστοδ Μπόρα, τοδ συνεχιστοδ αΐτουδ της πορτανικής και της «ροστοπορειαικής» συγχρόνως παραδόσεως και τελείον εκπροσώπου της άμερικανικής νοστορίας εις τας διεθνεις σχέσεις. Τδ εν λόγω ψήφισμα προτείνει την «επιτηρώξιν» τοδ πόλεμου ως μέσου διακανονισμοδ διεθνών διαφορών, την «καρτικοποίηξιν» τοδ διεθνούς κράτου επί της βάσεως δικαιοσύνης και δικαιοσύνης μεταξύ τών εθνών, τήν ίδρυσιν «διεθνούς δικαστηρίου (έντελούς ξένου προς την Κοινωσίαν τών Έθνών), καθ' ύπόδειγμα τοδ άνωτάτου δικαστηρίου τών 'Ηνωμένων Πολιτειών», το όποιον θα άντιλή την έκτελεστικήν του δύναμιν από την «έπισιν της διεθνούς κοινής γνώμης».

Αι προτάσεις αιτά άποκαλύπτουν την χαρακτηριστικήν προτίμησιν τών 'Αμερικανών, και ιδίως τών άνηκόντων εις την σχολήν της «επιτηρώσεως» τοδ πόλεμου, προς την διά της δικαστικής όδοδ διενθέτησιν τών διεθνών ζητημάτων και την άκατανίτητον δυοσιάν των προς τας πολιτικάς και διπλωματικάς μεθόδους, αι όποίαί άποτελούν την ευρωπαϊκήν παράδοσιν. Περιορίζον όμως την δικαιοδοσίαν τοδ διεθνούς δικαστηρίου εις «δικαιοσύμους» μόνον διαφοράς, το ψήφισμα τοδ Μπόρα άποκλείει δια σχεδόν τά μεγάλα—ή μικρά—ζητήματα (και ιδίως τά άφροδντα το εθνικόν «γόντρον» και την εθνικήν «τιμήν»), τά όποία, τά ισχυρά ιδίως κράτη, άγωνίζονται να ύποβάλουν εις την κρίσιν τρίτων, και τά όποία συνήθως προκαλούν τας διεθνείς συρράξεις. Έξ άλλου, άποκρούον την χρησιμοποίησιν βίας, ύπό οίανδήποτε μορφήν, καθιστά άκόμη προβληματικώτερον την έκτέλεσιν αποφάσεων, αι όποίαί ένδεχόμενον να θύγουν ζωτικά συμφύροντα τών μεγάλων ιδίως δύναμεων.

Επειδή, άκριβώς, ένεινεύσθη ύπό τών ιδεών τούτων, το σύμφωνον Κέλλογκ—διά της έξαιρέσεως τών «άμυντικών» πόλεμων και τοδ άποκλεισμοδ όποιουδήποτε πιστικου μέτρου κατά τών παρα-

βατών του—άφηκε τά διεθνή πράγματα όπου περίπου εφίσκογοντο και πρό της συνάψεως του. Διά τά κράτη, τά όποία, ένεκα βαθύτερον λόγων, δέν ύπάρχει κίνδυνος να κατέθουν εις πόλεμον, εινε περιττόν διά τά κράτη όμως, τά όποία, δέξίσου άποχρώντας λόγους, μοιραίως φέρονται προς σύγκρουσιν, εινε προδήλως άνεπαρκές. 'Η άνεπαρκεία του αυτής έννε καταφανής, όχι μόνον δια το έκτελεσθη πέρον άνεπιτυχώς ό 'Αμερικανός επί τών Έξωτερικών έπουργός κ. Σίμσον, προς επίλυσιν της περι τοδ αιδηροδρόμου της Μανιζουρίας ονορρωσοικής διαφοράς, αλλά και δια την σχετικήν εις την γερούσιαν συζήτησιν, ό πνευματικός πατήρ του, γερούσιαστής Μπόρα, έδήςλωσεν ότι, και εάν ύφίστατο το σύμφωνον Κέλλογκ, το 1898, ή 'Αμερική θα ήνω πληρέστατα δικαιολογημένην κηρύττουσα τόν πόλεμον κατά της 'Ισπανίας, μετά την καταβόθισιν τοδ πολεμικου «Μαίν», καθ' ό εδικοκόμενη εν καταστάσει νομίμου άμύνης!

....

Ό στενός εθνικισμός της 'Αμερικής, ως κράτους, εδρσκειται εις προφανή άντίθεσιν προς τόν ευρύτερον διεθμισμόν και άνθρωπισμόν τών 'Αμερικανών ιδιωτών και ιδιωτικών όργανώσεων. Ό Ρόμπελλερ όνεώτερος και το φερώνυμον 'Αμερικανόν το κληροδότημα Κάπτεν, δια τήν άπαγωγήν της διεθνούς ειρήνης και άλλα παρόμοια ιδρύματα, άπαιτούντα από τών υφάτων πνεύματος διεθνούς άνθρωπισμού το έπισκοπον δικαστικού, εινε άκαταστήτως κας μετά τών άλλων κρατών σχέσεις επί έκκατομύριας κολλαρίων έξοδεύσαν δια την άνακούφισιν της πάσης εθνοτικής και της Έννης και Απλά Αποκόλη προκειμένου όμως πρσ τήν κοινωσίαν χροδόν, ή κυβερνήσις της 'Αμερικής, πιεζομένη ύπό της ένδεικτικής κληροσύνης τοδ άμερικανικου κράτους, έκαμ σαφή άντιδιαστολήν μεταξύ φιλαυτοπάτας και έμφορίον. Καθ' ήν εποχήν ή άμερικανική φιλανθρωπία διέθετε ύπερόγκα ποσά δια την περιθαλψιν τών σεισμοπαθών της 'Ιαπωνίας, το κογκρέσον έψηφισε θρακόντειον νόμον περι πλήρους άποκλεισμοδ της έξ 'Ιαπωνίας μεταναστεύσεως. Πολύάριθμοι 'Αμερικανοί συνεργάσθησαν και συνεργάζονται με την Κοινωσίαν τών Έθνών και έπρωτοστάτησαν εις το ύπό την άγίδα της έκτελεσθέν έξρον της Εύρωπαικής άνοκοδομήσεως εις δε το Διεθνές Δικαστήριον ύπερήρησαν κορυφαίοι νομομαθείς και πολιτικοί, καθώς ό καθηγητής Μούρα και ό πρόην επί τών Έξωτερικών έπουργός και νύν αρχιδικαστής τών 'Ηνωμένων Πολιτειών Χιούζ. 'Η κυβερνήσις όμως της Οδάουακτων, όχι μόνον δέν προσεχώρησε εις την Κοινωσίαν τών Έθνών, αλλά και έχάραξε, διά τοδ συμφώνου Κέλλογκ και τών ναυτικών συνδιακόνσεων, ιδίαν ειρημιστικήν πολιτικήν, ή όποία εινε ριζικώς άντίθετος και έπονομενική της πολιτικής, την όποιαν άσκει ή Γενεύη.

Ό άμερικανικός εθνικισμός, τόν όποιον έμύμως ύπονομεύει ή όλονέν αδξάνουσα έκτροση της διανοητικής άριστοκρατίας της χώρας, μοιραίως θα μειωραθή, όταν ή άδίκητος τών πραγμάτων έπισιν πείση τών άμερικανικών λαόν δι, ή μόν ήθική έπε-

ροχή του εινε άδαπάτη, ή δε οικονομική άντάρχεια και πολιτική άδικοτέλεια δε οίονδήποτε έθνος, εινε, ύπό τας σημερινάς συνθήκας, επικίνδυνος χίμαρα. Το εταγγέλιον της οικονομικής άλληλοεξαρτήσεως και της πολιτικής άλληλεγγής τών εθνών κηρύσσεται εις την 'Αμερικήν, όχι μόνον ύπό διανοουμένων και άκαδημαϊκών, καθώς ό πρότανις τοδ κολομβιανοδ πανεπιστημιου δόκτωρ Μπώτλερ, αλλά και ύπό προοδευτικών και περωτισμένων μεγαλοεπιχειρηματιών τοδ τύπου τοδ άρχοντάκτου τοδ σχεδίου τών έπανορθώσεων 'Οουεν Γιούγκ. Το δε κήρυγμα τοΐτο θα ένοχυθή, ώρισμένως, ύπό της οικονομικής κρίσεως, ή όποία, κοντά εις όλον τόν κόσμον, προσέβαλε και αυτήν την εθμηροσίαν 'Αμερικής.

Τδ τελευταίος ψηφισθέν άπαγορευτικόν σχεδόν δασμολόγιον εινε ή *reductio ad absurdum*, και, συνεπώς, ίσως, και ή τελευταία έκδήλωσις τοδ οικονομικου εθνικισμοδ τοδ άμερικανικου λαού. Όταν όμως άποδεχθή δι ε τελωνειακός προστατευτισμός έπαισε πλέον να εινε πανάκεια, όταν ό πενόμενος και κόπταν ύπό το βάρος της ύπερπαραγωγής γεωργός τών Κάνας και της Αϊοβας και ό άνεργος έργατης της Μασαχουσέτης και της Πενσυλβανίας, άντιληφθούν δι ή έξαγωγή προΐποθείε είσαγωγήν και δι ε θεμελιώδης μεταξύ τών εθνών οικονομικός νόμος εινε ή άμοιβαίοτης, τότε θα πεισθούν δι ή άδικοτέλεια και ή άπεριόριστος άσκησης της εθνικής κηρυχίας ίσοδυναούν προς διεθνή άναρχίαν, καθ' ήν οίαντις ζημιώνονται και τά άσθενέστερα έκκαταβάτη. Μία τοιαύτη μισασηφή τοδ φρονήματος τών άμερικανικών μαζών, επί τοδ πεδίου τών οικονομικών σχέσεων, θα έχη ως άμεσον επακόλουθον την πολιτικήν άμοιβαίοτητα δηλαδή, την στενωτέραν συνεργασίαν της 'Αμερικής με τόν λοιπόν πολιτισμένον κόσμον, προς άναδιοργάνωσιν της διεθνούς κοινωσίας, σύμφωνα με τας αρχάς τας όποίας οι 'Ιδρυται πατέρες» έθεσαν ως βάσεις της άμερικανικής κοινωσίας: τοδ σεβασμοδ τών δικαιωμάτων τοδ πλησίον, της άντικαταστάσεως της άβιαιφρείας ύπό τοδ κράτους τοδ νόμου και της ίσότητος τών εικαιριών.

Νέα Υόρκη, Σεπτέμβριος Ν. Σ. ΚΑΛΤΣΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΓΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΤΑΔΙΟΥ 26

Χημικά λιπάσματα. Άπλά και σύνθετα. Όξεία έν γένει. Γεωργικά φάρμακα.

Ύαλουργεία λευκής και πρασίνης ύλλου, διά πάσαν χρήση. Ύαλοπίνακες.